

Серия: Визия за 2018
Тема: Любов която действа

Йоан 15:12

Дата:28/01/2018г.

ХРИСТИЯНСКА ЕВАНГЕЛСКА
БАПТИСТКА ЦЪРКВА

гр.Варна;
Бул."Сливница 98/100

1. УВОД-

Кой беше стиха на Църквата за 2018г.? миналата неделя го повторихме няколко пъти с цел да остане в умовете и сърцата ни. Да, добре е да помним този стих, защото той е силен и значим:

(СЛ 2)

Това е Моята заповед, да се любите един друг, както Аз ви възлюбих.

Йоан 15:12

Какво разбрахме от миналата неделя?

Две важни неща:

(СЛ 3)

1-Любовта е заповед, от Бога, защото тя е дело на жертва за онзи който не заслужава твоята и моята любов.

(СЛ 4)

2- Мястото за показване на любов е ДОМА и ЦЪРКВАТА! И си зададохме неудобните въпроси:

За семейството:

-Родителю, защо децата ти не са вярващи?!?!??

-Братко и сестро, ако ти си повярвал, защо родителите ти още не са повярвали, чрез теб?!??

За Църквата:

- Братко и сестро, защо можем да говорим за любов, но не можем да обичаме всички?!?!?

2. ИЗЛОЖЕНИЕ-

Миналата неделя ние говорихме по първата и втората части на стиха, но не казахме нищо за третата му част:

(СЛ 5)

Това е Моята заповед, да се любите един друг, както Аз ви възлюбих.

Йоан 15:12

Задължително е за нас, когато мислим за любовта ни, да я пречупваме през призмата на Христовата любов. Само тогава, ще можем да видим съставните части на любовта. Само тогава ще може да разберем, че любовта не е само онова, което на мен ми харесва и не е само за хората които са ми симпатични.

Исус демонстрира любов във чистия и перфектен вид. Той демонстрира любовта на Бога, която не търсеше своето удоволствие, но прие страдание, за да осигури на нас удоволствие.

Ако се питаш как да разбереш Христовата любов, тогава спри да се питаш! Вместо това, отвори отново страниците на Словото и чети, защото там тя се само-дефинира:

Каква е Христовата любов- идеала, на който да гледаме, с който да се сравняваме, и който да изследваме?

(СЛ 6)

А) Христовата любов е ЖЕРТВА!!!

Йоан 15:13 Никой няма по-голяма любов от това щото да даде живота си за приятелите си.

Искам да подчертаем думата „да даде”.

Никой който чете Божието Слово, няма да се изненада от това словосъчетание, защото то не е само там:

(СЛ 7)

Йоан 3:16 Защото Бог толкова възлюби света, **че даде** Своя Единороден Син, ...

Гал 2:20 ... а животът, който сега живея в тялото, живея го с вярата, която е в Божия Син, Който ме възлюби и

предаде Себе Си за мене.

Ефе 5:2 и ходете в любов, както и Христос ви възлюби и **предаде Себе Си** за нас принос и жертва на Бога за благоуханна миризма.

Ти можеш да дадеш от излишъка си! И ние сме най-склонни към това.

(СЛ 8)

Майка Тереза е казала: *Ако даваш, онова което ти е излишно, това не е истинско даване.*

Исус седеше там където хората влизайки в храма даваха за Бога и видя как даваха някои за Бога. Те болшинството даваха от излишъка си, но Исус се възхити, от бедната вдовица, която даде толкова малко от странична гледна точка, но от Божия гледна точка, тя даде най-много.

Когато се вгледаме в Христос, ние виждаме, че Той също даде и „щедро“, не е правилната дума, защото правилната дума е „всичко“. Исус изпълни мярката за „любов“ до горе, като даде живота си. Защо ли? За да ни даде пример на нас. Да видим това което Той направи и да си кажем: *Ако Исус даде живота*

си, защо на мен ми е толкова трудно да давам!? Боже научи ме да давам! Искам да приличам на Теб!

Исус прости на враговете си и ни призовава ние също да ги обичаме и да се молим за тях. Но Той ни насърчава да сме готови да дадем на онези които са ни приятели и братя и сестри.

Когато ние даваме, това е с цена. Ти плащаш цена, за да подобриш живота на онзи към когото е отправено доброто ти. Това търси Бог в нас. Готовността да платим. Готовността да понесем , чуждата нужда на наша сметка.

Скъпи братко и сестро! Ако Бог е снабдил твоята нужда от средства, тогава Словото ни учи, да даваме. Ако Бог е бил щедър към теб и мен, глупаво е ние да не мислим за даване. Защо е глупаво ли? Защото Бог те тества. Днес Той ти дава, за да даваш. Ако не знаеш да даваш, ако не искаш да даваш, тогава готви се, защото утре Той ще те постави от другата страна- да очакваш някой да ти даде и да се молиш, някой да има такава дарба-да дава.

Дай на църквата в която получаваш духовна храна. Дай на нуждаещия се, който няма твоите възможности. Разпредели богатството си, така щото то да е в служба на Бога(разбирай- Църквата, Божийте служители, вярващите в нужда). Дай и там където усещаш, че има нужда от твоите пари, имот или силите ти. Това което си дал за Господа, не е

пропиляно. Това което си дал по примера оставен ни от Исус, е вечна инвестиция.

Дали имаме навика да се опитваме да чуем Божия глас, **къде** ни насърчава да дадем-Църква, личност, служение?

Да чуем, **какво** ни насърчава да дадем-пари, храна, време, енергия ?

Да чуем, **как** ни насърчава да дадем-малко, много, анонимно, спешно?

Днес ние сме обзети от демократичен непукизъм! Днес мислим, че нямаме и затова не трябва да даваме! Днес сме се научили и насърчили, че да не даваш е мъдро и тактично.

Исус насърчаваше, дори когато нямаш, да мислиш и искаш да дадеш!

Да обичаш означава готовност за даване!

(СЛ 9)

Пр Св.Августин е казал: *Където ти е удоволствието, там ти е съкровището, където ти е съкровището, там е сърцето ти, където е сърцето ти, там е щастието ти.*

А дали учим децата си да дават? Как? Като им осигуряваме всичко което те поискат ли?

(СЛ 10)

Мартин Лутер е казал: *Онова, което се опитам да задържа в моите ръце, аз изгубих, но онова което поставих в Божиите ръце, още ми принадлежи.*

(СЛ 11)

Джордж Мюлер- човекът станал баща на хиляди сираци, е казал: *Бог оценява даването ни, по това което задържаме за себе си!*

Да подражаваме на Исус в любовта, днес не означава (слава Богу) за нас, да се очаква да дадем живота си, за приятели, братя или сестри, но да дадем може и трябва да сме готови винаги.

Б) Христовата любов е ГРИЖА!

Йоан 13:33 Дечица, още малко съм с вас.

Чуваме ли обръщението "Дечица". Това е грижата на Бог за Неговите.

Това е единственото място, където Исус така адресира до учениците си. Това е обръщение на нежна грижа. Той ни учи да се грижим един за друг, така както се грижи човек за дете.

Пр. Гледах заснето невръстно дете, което майка му го е изгубила и то излиза на оживена улица. Веднага колите спират и чакат, защото разбират, че това дете е останало без грижа. То беше стигнало до средата на кръстовището, когато една от колите, се приближи бавно. Прозореца се отвори и една ръка грабна детето и бавно го откара до тротоара, за да го остави и изчака от къде ще се появи майката- тази, която трябваше да е там и да се грижи за него.

Исус демонстрира грижа и научи на това и учениците си. Ние виждаме как Йоан използва същото обръщение:

1Йоан 2:12 „Пиша вам, дечица, ...”

Апостол Павел пише със същата грижа до Солунците:

1Сол. 2:7 но сме били нежни поради вас, както доилка, когато се грижи за чадата си.

Исус показва и учи и нас на грижа. Грижата пак по примера на Исус, беше да отидеш там където човека не може. Да направиш онова, което той не може. Да дадеш, онова което другия не може да им.

Исус разказваше притчата за талантите и след нея веднага даде едно приложение:

(СЛ 13)

Матей 25:31 А когато дойде Човешкият Син в славата Си, и всичките [свети] ангели с Него, тогава ще седне на славния Си престол. **25:32** И ще се съберат пред Него всичките народи; и ще ги отлъчи едни от други, както овчарят отлъчва овцете от козите; **25:33** и ще постави овцете от дясната Си страна, а козите от лявата.

(СЛ 14)

25:34 Тогава Царят ще рече на тия, които са от дясната Му страна: Дойдете вие благословени от Отца Ми, наследете царството, приготвено за вас от създанието на света. **25:35** Защото огладнях и Ме нахранихте; ожаднях и Ме напоихте; странник бях, и Ме прибрахте; **25:36** гол бях и Ме облякохте; болен бях и Ме посетихте; в тъмница бях и Ме сподобихте.

(СЛ 15)

25:37 Тогава праведните в отговор ще му кажат: Господи, кога Те видяхме гладен, и Те нахранихме; или жаден, и Те напоихме? **25:38** И кога Те видяхме странник, и Те прибрахме, или гол и Те облякохме? **25:39** И кога Те видяхме болен или в тъмница и Те сподобихме? **25:40** А Царят в отговор ще им рече: Истина ви казвам: Понеже

сте направили това на един от тия най-скромни Мои братя, на Мене сте го направили.

Усещаме ли колко много небето отделя внимание на грижата.

Пр. Една възрастна жена стояла на опашка за пощенски марки. Когато някой от опашката разбрал, че тя се е наредила само за да си вземе марки, и казали, че има машина за марки и там няма нужда да чака. Жената отговорила: Не аз искам да чакам, защото служителката на гишето, винаги ме пита: Как е днес артритата ти!

Искам да ви кажа, че в нашата църква се грижим и храним най-бедните от църква и в града. Тази година е последната в която получаваме спонсорство за да храним с добра и топла храна тези хора през зимата. Редното е църквата да показва грижа към вдовици и сираци. Питам се дали нашата грижа, ще спре поради липса на спонсори или ще продължи, поради наличието на грижовни братя и сестри, които искат и могат да се грижат.

Един ден Исус ще ни попита: Гладен бях, нахрани ли Ме? Гол бях, облече ли ме!? Болен бях, погрижи ли се за мен?

3. ЗАКЛЮЧЕНИЕ-

Истината е, че Бог винаги ни наблюдава как даваме и как се грижим за тези които нямат и са в нужда. Той оценява нашите действия и ако те не са адекватни, ако не са Християнски, Той лесно може да ни прехвърли от другата страна

и от зрители на неволите, да ни превърне в техен обект.

Огледай се още днес, кой от църквата е в нужда? Кой е болен? Кого можеш да нахраниш или да дадеш дреха!? Семейство, където има болен, на жената може да и е трудно да готви, затова може да е от полза ако готвиш за един или двама повече, и ... може да не каниш в къщи, но можеш да дадеш някой да си отнесе храна в къщи или да я изяде в столовата в църква.

Огледай се и не бързай да избягаш от църква. Това е мястото където най-добре можеш да покажеш, че в теб има любов. Църквата не е само място за ритуално слушане на проповеди. Да си Християнин означава да дадеш, да се погрижиш!

Проявата на любов, не е напразен призив от страна на Бога към нас. Вероятно тази година Той ще благослови много от нас. Ще бъде щедър и в същото време, ще ни срещне с хора в нужда. Много внимавай как ще реагираш на тяхната нужда, на тяхната болест, на тяхното бедствие. Защо ли? Защото времето на благоденствието ти бърже може да свърши и виновен няма да е Бог, а твоите и моите безразличие, безгрижие, нежелание да дам, Егоизма и ограничеността ни.

Дано Бог да ни даде мъдрост през тази година и ако ни предизвиква със стиха:

(СЛ 16)

Това е Моята заповед, да се любите един друг,
както Аз ви възлюбих. Йоан 15:12

... ние да не сме глухи:

Който има уши, нека слуша! Амин